

вание минахъ по край Лепавцова, съ файтонъ, защото отъ тамъ ми бѣше пътъ, поздравихме се, казахъ му да поздрави приятелите и си тръгнахъ. А това, което е казано въ акта отъ Лепавцова, азъ подобно нѣщо не съмъ говорилъ.

— Отъ кога се познавате съ Лепавцова?

— Отъ 84—85 година, когато азъ бѣхъ учитель въ тукашната гимназия, по историята, а той ученикъ. Два пъти го дигнахъ на урокъ и единъ пътъ на испитъ. Послѣ се виждахъ съ него въ 88 година, когато бѣхъ прѣставителъ.

— Какви бѣха отношениятия ви съ Лепавцова?

— Приятелски. — Дома му не съмъ ходилъ, но на дюкяна му съмъ ходилъ твърдѣ често.

— Какви хора сѫ ходѣли въ дюкяна на Лепавцова. Имаше ли съмнителни хора да дохождатъ?

— Азъ не знамъ да ли сѫ ходили у него съмнителни хора. Най-послѣ Лепавцовъ е тютюндженъ, постоянно влизатъ и излизатъ у дюкяна му разни хора и азъ не съмъ държалъ сметка кои влизатъ и кои излизатъ.

— Какъ прѣполагате, какво е подбудило Лепавцова да каже тѣзи думи противъ васъ?

— Като ми казаха най-напредъ, че Лепавцовъ е казалъ такива думи противъ мене, не повѣрвахъ и доста размишлявахъ да намѣря, какво е подбудило Лепавцова да каже такива думи противъ мене. Азъ не съмъ билъ въ неприятелски отношения съ него. Сега допущамъ, че той трѣбва да е билъ битъ и истезаванъ и трѣбва да му е казано да говори именно противъ мене.

— Това ли прѣполагате да е причината?

— Да, защото друга причина нѣма.

— При заминаванието ви за Търново не помпите ли да ви е казалъ Лепавцовъ, че чулъ отъ Илия Георговъ да се тѣкни комплѣтъ, а вий като на съвѣтъ да сте му казали: „А бе Лепавцовъ, мѣлчи си, не ти трѣбватъ тѣзи работи“. Понеже показанията на Лепавцовъ сѫ такива, че чулъ отъ Илия Георговъ такова нѣщо, казалъ го на васъ и вий, въ видѣ на приятелъ, казали му сте да си мѣлчи, да не земе нѣкоя бѣля на главата сп.

— За това нѣщо азъ ще ви отговоря, че Лепавцовъ никако не е говорилъ на менъ за заговоръ.

— Билъ ли е случай да се видите съ Лепавцова у Каравелова?